

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἑκουργεῖου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμῆς 120, Ἐξώ-
μηνη δραχ. 85. Τριμηνιαία δραχ. 35.
ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀγγλικοῦ γραμματικῆς διακριμ. 50.
Ἀμερικανικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλικῆς καὶ ἑλλῶν ἐν γέ-
νει τῶν ἑλλῶν Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξωτερικοῦ καὶ Τριμηνιαία ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΑΡΥΤΗ - ΕΚΔΟΤΗ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰσοδικοῦ μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Εὐρωπαϊκῆς ἐπιθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 48ος

Ἀθήναι, 6 Φεβρουαρίου 1941

Ἔτος 63ον.—Ἀριθ. 10

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΘΝΙΚΟ ΠΕΝΘΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὸ περασμένο φυλλάδιο ἦταν τυπωμένο ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τοῦ σημερινοῦ οἱ πρώ-
τες ἔξη σελίδες ἦσαν ἑτοιμῆς, ὅταν
τὸ πρωτὴ τῆς Τετάρ-
της, 29 Ἰανουαρίου,
ἀναγγέλλθηκε ἡ μεγά-
λη συμφορά: ὁ θάνα-
τος τοῦ Ἐθνικοῦ Κυ-
βερνήτου. Βιαστικὰ ἔ-
γινε ἡ εἰκόνα Του καὶ
τὸ πρόχειρο τοῦτο ση-
μείωμα πῶς τὴ συνο-
δεύει. Ἀλλὰ τί μπορεῖ
νὰ γράψῃ κανένας τὴ
στιγμὴ πῶς τὸν κε-
ραυνῶναι τέτοιο ἀγ-
γεῖμα καὶ τὸν σπα-
ράξῃ τέτοιος πόνος;
Ξαναδιαβάσατε τὴν Ἐ-
πιστολὴν τοῦ κ. Φαί-
δωνος στὸ πρῶτο φυλ-
λάδιο αὐτοῦ τοῦ χρό-
νου: «Μεταξᾶς». Εἶναι
πρόσφατη ἀνέμου, γρά-
φτηκε σ' ὄρα πατριω-
τικῆς χαρᾶς, καὶ χα-
ρακτηρίζει πιστὰ τὸν
Μεγάλον Ἄνδρα πῶς
μᾶς τὴν ἐχάρισε, τὸν
Πατέρα τῆς Νίκης.
Ποῦς νὰ μᾶς πῶλεγε
πῶς τόσο γρήγορα θὰ
θρηνοῦσαμε τὸ θάνατό
Του!

Ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης
Μεταξᾶς δὲν ἀπέθανε
θάνατο κοινό. Ὅπως εἶπε ὀρθό-
τατα ἓνας ἀπὸ τοὺς συναγωνιστῆς
του, ὁ ὑπουργὸς Κ. Μανιαδάκης,

ἔπεσε σὰ στρατιῶτης στὸ πεδίο
τῆς μάχης, ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ
μόχθου πῶς κατέβαλε στὸ με-
γάλο Ἀγῶνα τῆς Πατρίδας. Κι'

μεταβῆ εἰς τὴν χορείαν τῶν δια-
πρεπῶν μορφῶν τῆς Ἑλληνικῆς
Ἱστορίας. Ναι, μιὰ διαπρεπῆς,
μιὰ μεγάλη μορφή τῆς Ἑλληνι-
κῆς Ἱστορίας ὁ Ἰωάν-
νης Μεταξᾶς. Καὶ θὰ
ζῆσῃ αἰώνια!

Γιατὶ αἰώνια θὰ
ζῆσῃ καὶ τὸ Ἔργο
Του, τὸ Ἔργο ποῦ θε-
μαλίωσε αὐτὸς καὶ
πῶς θὰ τὸ συνεχι-
σουν τώρα οἱ διαδο-
χοὶ Του μετὰ τὸ ἴδιο
πρόγραμμα, μετὰ τὴν
ἴδια ἰδέα, μετὰ τὸ ἴδιο
πνεῦμα, μετὰ τὴν ἴδια
πίστη, μετὰ τὸν ἴδιο
σκοπὸν. Ἔτσι ὁ Ἀγῶ-
νας αὐτός, πῶς θὰ τε-
λειώσῃ μετὰ τὴν Μεγάλην
Νίκην, θὰ μείνῃ γιὰ
πάντα Ἔργο τοῦ Με-
ταξᾶ. Κι' ὁ ἄλλος Ἀ-
γῶνας, ὁ ἐπίσης με-
γάλος, γιὰ τὴν ἀνα-
γέννησιν τοῦ ἔθνους
καὶ τὴ δημιουργίαν
τοῦ Τρίτου Ἑλληνι-
κοῦ Πολιτισμοῦ, θὰ
μείνῃ γιὰ πάντα Ἔρ-
γο τοῦ Μεταξᾶ.

Ἦταν ὁ πῶς μεγá-
λος, ὁ πῶς ἐμπνευσμέ-
νος, ὁ πῶς φωτισμένος
Ἀρχηγὸς πῶς ἐγγνώ-
ρισε ποτὲ ἡ Ἑλλάδα.

ἀκόμα, ὅπως εἶπε ὀραϊστάτα ἡ
Α. Μ. ὁ Γεώργιος Β', «ἀπεχώρη-
σεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν διὰ νὰ

Κι' ἔνα ἀπὸ τὰ πῶς σπουδαῖα τοῦ
μελήματα, μιὰ ἀπὸ τῆς πῶς με-
γάλης τοῦ ἀγάπης, τὸ Παιδί. Κα-

νένας δεν αγάπησε το παιδί όσο ο Γωκίης Μεταξάς, κανένας δεν έκαιε γι' αυτό όσα ο Κυβερνήτης της 4ης Αδωχούτου. Θεμελιώνοντας την Εθνική Οργάνωση της Νεολαίας, θεμελιώνει αυτό το μέλλον της Ελλάδας. Τα παιδιά, τα Έλληνόπουλα, που τόσο τόν αγαπούσαν όσο τόν είχαν κοντά τους, θά τόν λατρεύουν και τώρα που βρίσκονται στον σιδαινό και τα παρακολουθεί από κει-πάνω και τα εύλογει. Ναι, στ' όνομά Του, τη σκιά Του, τη μνήμη Του, θά εξακολουθήσουν να ζούν, να εργάζονται και στην ανάγκη να πεθαίνουν «για μια Ελλάδα νέα», για μια μεγάλη κι ένδοξη Πατρίδα!

Αθήνα, 29 Ιανουαρίου 1941.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΗ

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Σήκω επάνω, Έλληνική Νεολαία! Δεν υπάρχει διά σέ άλλη πραγματικότητα παρά η Έλληνική Πατρίς. Μόνον εκεί θά επανέρχης τόν εαυτό σου. Μόνον μέσα εις τας εθνικά παραδόσεις θά επανέρχης τόν προσορισμόν σου. Μόνον μέσα εις τόν Έλληνικόν πολιτισμόν θά επανέρχης τα ιδανικά σου και τα όνειρά σου. Χωρίς αυτά δεν είπαυεις να ζήσης, Έλληνική Νεολαία. Μόνον εκείνα τα όποια σόβ εδημιούργησεν η Έλληνική Ιστορία αποτελούν τό σώμα σου και την ψυχή σου. Δίότι, έν νόσή το: δεν μπορείς να ζήσης άλλως παρά έλληνικά, μέσα εις την φυλήν σου, και μόνον εκεί-μέσα θά εβρης τόν λόγον και τόν προσορισμόν της ύπάρξεώς σου. Και τότε θά ιδής ότι θά επανέρχης την χαράν και την αξιοδοξίαν που σόβ έλειψαν. Και όταν θά τας επανέρχης, θά ιδής με τί εύκολιαν θά υπερπηδήσης τας εμπόδια και τας δυσκολίας της ζωής, και τι μέλλον θά παρασκευάσης, και διά τόν εαυτόν σου και διά την Ελλάδα, εις την όποιαν άνήκεις αναπροσπίστως.

Ιδιαιτέρως απευθύνομαι προς σάς, νέοι, διά να σας είπω ότι έχετε μεγάλην ευθύνην εις τα χέρια σας. Σεις εισθε η μέλλουσα Ελλάδα. Ημεεις εστε και αν κάμωμεν, καλό η κακό, θά περάσουμε· σεις θά έλθετε. Αλλοίμονον δε εις την Ελλάδα, εάν δεν εβρη εις τούς πολίτας τούς μέλλοντας και τούς σημερινούς νέους, τούς νέους εκείνους οι όποιοι θά της δώσουν την έξαρσιν.

Μη λησμονήτε, παιδιά της Ηπειρού, ότι διά να ελευθερωθή η γη

της Ηπειρού που πατάτε, κυβήκαν ποτάμι από αίμα. Έχετε λοιπόν και σεις υποχρέωσιν να φανήτε άντάξιοι εκείνων που έχυσαν τό αίμα των διά να εισθε σήμερα ελεύθεροι και ανεξάρτητοι Έλληνες. Και όχι μόνον αυτόν την υποχρέωσιν, αλλά να φανήτε καλύτεροι και άνωτεροι από ημάς. Σας θέλω ένωμένους όλους με μια καρδιά, να μη συλλογίζεσθε τίποτε άλλο παρά την Ελλάδα και μόνον την Ελλάδα.

Εσείς αποτελείτε τό σύνολον που θά είναι μίαν ημέραν τό μέλλον τού Έθνους. Σεις θά έλθετε εις την θέσιν την ίδιάν μας. Από τώρα πρέπει να εισθε έτοιμασμένοι δι' αυτό που θά κάμει. Τότε εσείς θά ιδήτε τόν τρίτον πολιτισμόν τόν Έλληνικόν. Ο πρώτος επέρασε και δεν δύνασθε να τόν ξανακάνετε σεις, ούτε η δουλειά σας. Ητο πολιτισμός ό όποιος ειχε μεγάλο πνύσμα. Του έλειπεν όμως η θρησκευτική πίστις. Ηλθεν ό δεύτερος Έλληνικός πολιτισμός. Αυτός είναι δυνατόν να μη έκαιε μεγάλα έργα διανοίας. Είχε όμως βαθειά θρησκευτική πίστι. Και τώρα έρχεσθε σεις και θ' αναεώσετε και τούς δύο αυτούς Έλληνικούς πολιτισμούς και από μέσα από μια βαθειά πολύ θρησκευτική πίστι, θά κοιτάξετε πως θά άτεινιστε τα έργα τών μεγάλων προγόνων σας. Θά ληπτες αυτά από μέσα από την θρησκευτικήν πίστιν, την όποιαν έχετε ως Χριστιανοί. Δι' αυτό τό πράγμα θά ετοιμασθήτε σεις από τώρα, και διά να τό κατορθώσετε πρέπει να εισθε ψυχώς έλληνικές. Δεν φθάνει η ψυχή, χρειάζεται και τό κορμί· ούτε τό κορμί φθάνει χωρίς ψυχή. Και τώρα περιμένω να τό δείξετε.

Η Θεία Πρόνοια ήθέλησε διά την Ελλάδα ώστε Έκκλησίαι και Έθνος να αποτελούν έν σύνολον άδιάσπαστον, τελείως συνυφασμένον μεταξύ των.

Η Έκκλησία η Έλληνική και τό Έλληνικόν Έθνος έχουν μίαν και την αλήθειαν ιστορίαν από της εμφάνισης τού Χριστιανισμού και έφεξης: μαζί αι ευτυχίαι, μαζί αι δυστυχίαι, μαζί αι καταδιώξεις, μαζί τό χυνόμενον αίμα μαρτύρων και ήρώων. Τάσων δε κοινά είναι όλα αυτά, ώστε ό Έλλην να μη διακρίνη ποτέ εις τούς αγώνας του της ελευθερίας την Πίστιν από την Πατρίδα.

Μέσα εις τας αστραπές και τας θρόνους τών κανονιών και τών βρ-

βών των αεροπλάνων, σχηματίζεται ένας νέος κόσμος.

Ποιος; Ούτε τόν γνωρίζομεν ακέραια. Αλλά μέσα από τό ακετέβη τό όποιον έχει περικαλύψει σχεδόν όλην την γην, έρχεται με βαρεία βήματα και δυνατά τό Μέλλον! Απειλητικόν; Δεν γνωρίζω. Ίσως τρομερόν; Ίσως. Έρχεται όμως τό Μέλλον έν μέσση της νυκτός τού πολέμου. Και μακάριος ό όσος εν εδρήσση γρηγορούντα, άνάξιος δε πάλιν εν εδρήσση ραθυμοδύντα. Ημάς, την νέαν μας γενεάν, την νεότητα της Ελλάδος, πρέπει να την εβρη γρηγορούσαν διά να αντιμετώπιση τό Μέλλον αυτό, οϊονδήποτε και αν είναι, με χαράν, με αξιοδοξίαν, με αποφασιστικότητα και με θάρρος.

Η ένωσις αποτελεί την δύναμιν. Αυτό μην τό λησμονήτε ποτέ εις την ζωήν σας και καταστέλλετε κάθε άτομικήν ελευθερίαν ύπέρ της διατηρήσεως της ένώσεως τού συνόλου σας. Ο δρόμος τόν όποιον έχουμε να τραβήξωμεν είναι μακρός, όσοι δε δεν τόν φέρωμεν εις πέρας θά τόν άφήσωμεν ως κληρονομίαν διά σάς, διά να τόν φέρετε σεις εις πέρας, όπως και σεις θά τόν άφήσετε μίαν ημέραν κληρονομίαν εις τούς νέους της εποχής της μελλούσης. Ο δρόμος μας δεν τελειώνει ποτέ, όπως δεν τελειώνει ποτέ η Ελλάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΣΤΟ ΝΕΚΡΟ ΜΑΣ

Κραταίωμα και χαράκιμα κι έλπιδα ζώνας ήσουν, και φως παρηγοιάς, ήσθαιόντας όλόφωτη κοηπίδα· Βοηθές—μεταξι έλευτεριάς!

Όποιον στα κάστρο' άπάνω έχει πεθάνει, Κάμμά άρετή δε χάνεται, καμμά! Ός έροξο αν κοπή δού και πλατάνι, Κάτου πετάει τρανόσα ριζιμιά!

Ότι ειχες πλάθει, δε ειχες λαλήσει Σάν άσπρα θά μας φέγγουνε ήλαρά, Ότι έσπειρες με κόνο, θά θερίσει Η Ελλάδα μ' άνεκλάλητη χαρά.

Στην καρδιά μας αλώνια σου θά μένης, Στόν ισκίο σου από κάτω αλώνια έμεεις. Καθώς δύναν έξαύσεσ, θά πομαινεις Τό λαό σου στο δρόμο της τιμής.

Κι όταν, άπ' τή σκιά σου οδηγημένη Στόν άγιο άγώνα, η Ελλάδα μέσ' στο

θ' άναστηθή τη δόξα άστρονομική Π' ό μόχθος σου κής' τοίμασε ό κουφέας,

Τότες, αώνιο σύμβολο κι' ιδέα Αθάνατη, άπ' τό χόμμα σου, κι' έσύ, θ' άναστηθής στα κάστρα μας σημαία, Στό εικόνοστάσι εικόνα μας χρυσή!

TAKHΣ ΜΙΤΡΑΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΜΟΥΦΛΑΡΙΣΜΑ

Αγαπητοί μου,

Α γελάσατε με τό «καμουφλισμένο φίδι» που είχε στο περασμένο φυλλάδιο ή «Διάπλασις». Τό φίδι αυτό, για να ξεγελάση τη λεία του—έναν πίθηκο—μεταμορφώθηκε σε δέντρο, όρθώνοντας τό σάμα του σαν κορμό, και παίρνοντας στο στόμα του ένα μεγάλο πολύφυλλο κλαδί. Ήταν βέβαια μια φαντασία του γελοιογράφου, αλλά με βάση πραγματική. Γιατί πολλά ζώα μεταμορφώνονται, και μουφλάρισμα, για να τα βγάλουν πέρα στον αγώνα της ζωής, ξεγελώντας ποτέ τη λεία τους και ποτέ τόν έχθρό τους. Αυτά, για να κρύβονται, χωρίς να είναι κρυμμένα, παίρνουν τό χρώμα τού εδάφους, της γής, όπου βρίσκονται—σταχτί, πράσινα, κοκκινωπό, δε κι' αν είναι—σαν τόν χαμαιλέοντα· άλλα τη στιγμή του κινδύνου γίνονται άόρατα, παίρνοντας την όψη ενός από τούφλα που τά τρίγουρίζουν—σώλου, ξερόκλαδου και καθεζής. Είναι π.χ. κάτι σκουληκάκια που πάνε στα λουλούδια τού γέρανου. Αυτά, για να ξεγελούν, γίνονται σαν ξερά κοτσάνικια τού άνθους, τόσο τέλεια, ώστε πρέπει να τα πιάσης για να ιδής πως είναι... καμουφλισμένα σκουληκία. Μια μέρα—και μοφ φαίνεται πως τό διηγήθηκα κάποτε—στην Κηφισσία που καθόμουν τότε, είδα κάτι που μύφησε μ' άνοιχτό τό στόμα: Είχα πάρει τό δρόμο τού Τατοίου, πρσ ήλιοφώτιστο, όταν κιγήθη η προσή μου από ένα παράξενο σερπάτο που περπατούσε μπροστά μου. Ετάχυνά τό βήμα για να τό ιδώ καλύτερα. Αλλά τότε κείνο, για να με ξεγελάση και να μην τό περάξω, να μην τό πιάσω, σταμάτησε απότομα, άπλωσε στον άέρα κάτι πλοκάμια, άλλαξε χρώμα, ή να πώ καλύτερα χρώματα, κι' έγινε ένα ξεράδι, ένα ξερόχορτο, άπαράλλαχτο με άλλα που βρίσκονταν γύρω του. Αν δηλαδή δεν τό είχα ιδεί να μεταμορφώνεται έτοι μπροστά στα μάτια μου, θάταν άδύνατο να φαντασθώ πως τό ξεράδι εκείνο ήταν κάτι ζωντανό!

Την καταργαρία αυτή της φύσης—ή τη σοφία, όπως θέλετε—την πήρε κι' ό άνθρωπος. Γιατί από τα ζώα έμαθε κι' αυτός να καιροφλάρισε, και μάλιστα σε καιρό πολέμου, για να ξεγελά τόν έχθρό. Άλλη φορά οι στρατιώτες φορούσαν ρούχα χτυπητών χρωμάτων, που δια-

κρίνονταν κι' από μακριά—άσπρα, μαύρα, κόκκινα, πράσινα, γαλάζια. Πρώτοι οι Έάπωνες σοφίσθησαν να ντύσουν τούς στρατιώτες τους με τό χρώμα τού εδάφους, της γής. Είναι τό σταχτερό χα κι' —γιαπωνέζικη ή λέξη— που τό φορούν τώρα όλοι οι στρατιώτες τού κόσμου και που κατάντησε συνώνυμο της στρατιωτικής στολής. Πραγματικώς, «έφόρεσα τό χακι» θά πώ «είναι στρατιώτης». Αλλά εκτός από τόν εαυτό τους, οι άνθρωποι, άνωτεροι σ' αυτό από τα ζώα, και μουφλάρισμα και τα πράγματά τους. Τώρα μάλιστα με την πολεμική αεροπορία, τό νέο και μεγάλο κίνδυνο από άέρος, τό και μουφλάρισμα—ή λέξη από τό γαλλικό και μουφλάς, που σημαίνει μεταμορφώσις, μεταμορφώσις—έγινε έν' από τα πιο στοιχειώδη άμυντικά μέτρα. Μ' ένυπνότατος τρόπος, με διάφορα τεχνάσματα, μεταμορφώνονται για να μη φαίνονται από τόν έχθρό οι λεγόμενοι στούχοι—κτίρια σε περιόριτες θέσεις, σιδηροδρομικοί σταθμοί, πολεμικά εργοστάσια, πυροβολεία, δρυώματα, ακόμα και μεταγωγικά.

Έξαφνα, επάνω σε κάρρα φορτωμένα τρόφιμα ή πολεμοφόδια, βάζουν πυκνά κλαδιά από δέντρα, για να τα παίρνη ό βομβαρδιστής αεροπόρος

για... δάση, και να περνά χωρίς να ρίχνη τις βόμβες του. Έδώ στην Αθήνα, ένα έκκλησάκι στην κορφή ενός λόφου, χαριτωμένο, πολύ ευδιάκριτο, που θά μπορούσε να κατατοπίση τόν έχθρό, εξαφανίσθηκε: από άσπρο που ήταν, τό έβαψαν με τό σκούρο χρώμα τού εδάφους. Άλλο κτίριο, που ελομέριμα καθώς ήταν, φαίνόταν από πολύ ψηλά, βάφτηκε από πάνω ως κάτω με όλα τα χρώματα τού θοράνιου τού γή. Τό χάσαμε απ' τα μάτια μας κι' έμεις ακόμα που περνάμε δίπλα του· φαντασθήτε τώρα αν μπορεί πια να τό βρίσκη, από τόσο ύψος, ό αεροπόρος θά τού φαίνεται σαν άνθισμένο λειβάδι, σαν να λέμε... ό ούρανος σφοντύλι.

Πολλά τέτοια μπορεί κανείς να ιδή—ή μάλλον να μπειρε πιάνά να ιδή—σ' όλη την εμπόλεμη χώρα. Αλλά μόνο τό και μουφλάρισμα δεν άρκεί βέβαια για τη σωτηρία. Είναι από την παθιακή άμυνα, ενώ τό κυριώτερο είναι ή ενεργητική, τό άντιαεροπορικό κανόνι. Κι' ό τολμηρός και γενναίος άεροπόρος, που θά σηκωθή στη στιγμή και θά πέση σαν κεραυνός κατά τού έχθρου, αυτός θα σώση άσφαλώς και τούς στρατιωτικούς στόχους και τούς άμαχους πληθυσμούς.

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΥΤΟ-ΜΙΚΕ

10.

Ε, αυτή τη φορά, ό κουτο Μικές δεν έγύρισε στην Κουκουναριά με άδεια χέρια. Σπαρώνοντας με κόπο και με μόχθο τό καρροστάκι του, κατορθώσε να τό φέρη ως τό

οπίτι της κυράς του, έχοντας μέσα και την άσκη γίδα ζωντανή, άπειροαχη και κατεναρτιστημένη.

Η έπιτυχία αυτής της επιστροφής δεν περιγράφεται! Όταν είδαν από μακριά τη Νινούλα να φτάνη και ό όσος τή άδα, τό είπαν ό ένας στον άλλον, κι' όλοι βγήκαν να την υποδεχτούν σα νύφη· ή κυρα-Μασίτσα, ό θεός της ό κυρ-Βαρνάβας, ό μικρός άνιψιός της Παυλώς, ό Μανθιός τό παιδί τού μύλου, ή Γαρουφαλιά—και ποιός δεν βγήκε να ιδή τό παράξενο θέαμα! Γελοῦσαν, φώναζαν, χειροκροτούσαν.

—Μπα, μπα! έλεγαν. Καλέ, ιδες τη Νινούλα με τό καρροστάκι!... Μπαράβο,

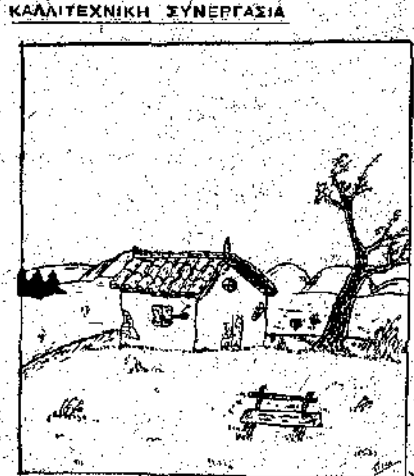

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΕ ΜΙΑ ΦΛΟΓΕΡΑ

"Αύλα άνοιξα δε να χαρίσης, σαν σου χαιδέχη τις κρηπουλες σου... Γλυκειά φλογέρα, για στοχάσου, πως εβράζει σε σένα ο πόθος του βοσκου...

Ήσυχικό σπίτικι. Σκίτσο του Τιτώνος

στο τζάκι, έχοντας πλέον χορτάσει τη ζωή, περιουσιμότες από τα έγγονάκια του, τι ιστορίες, τι κατορθώματα θάχει να τούς ληξ...

Ο ΝΑΥΤΗΣ

Μέσα στο ήθος λιμάνι πολλά και-κιά είναι άραγμένα. Σ' όλα παρατη-ρείται κάποια κίνηση. Ετοιμάζονται να σηκώσουν το πανιά για το μακρύ ταξίδι που θα κάνουν σε λίγο... Ολα, μεγάλα και μικρά, θα βγούν στο πέλαγο για πάρομα...

Αριστοτέλης [F]

ΤΟ ΑΕΧΑΣΤΟ

"Ολα περνούν και σβώνονται στο κύλισμα του χρόνου... Ακριτόταχο Ναυτάκι [A] ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

"Οποιός δεν ξέρει να σωπαίνει, δεν ξέρει και να μιλή σωστά. Αριστοτέλης... Ο αδελφός είναι φίλος που μάς τον έδωσε η φύση... Ολυμπιονίκης [B]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Σκέψη του Σκουριανόπουλου: "Αν οι άρχαιες Ζειρήνες εφώνιζαν σαν τις σημερινές, δεν μου φαίνεται παράξενο πως ο Όδυσσείας βοδύλασε τ' αυτιά του με κερλί για να μην τις άκουρη... Διαβολάκι

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΡΑΣΕΩΣ

Αθήνα, 42 όδος Εδερσιδου την 28 Ιανουαρίου 1941

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ του Διαγωνισμοφ προς ονθένεον Πνευματικόν Ασκήσεων για το 1941 λήγει την 31 Ιανουαρίου, δηλαδή σε τρεις ημέρες από την ημέρα που σας γράφω... Ελάβα ως σήμερα άπάντω από 70 Συλλογές...

Ηλιαχεΐδα, ευχαριστώ για τις αγγές του τελευταίου σου γράμματος... Κι' από τι δικά σου τέσσαρα γράμματα, Μορφία, το νεώτερο είναι από 19 Ιανουαρίου...

Ευχαριστώ για τα καλά λόγια, Πρόμαχο της Έλευθερίας... Κι' έχω ελπίσω, με τη βοήθειά σας, να τα βγάλω πέρα στις δύσκολες αυτές περιστάσεις...

Αν κανείς έχει όρατο σώμα αλλά κακή ψυχή, έχει καλό πλοίο άλλα κακό κυβερνήτη... Διάβολάκι

μας το έγραφε «όρεξάτη» από τις άναγ-γέλες των νικών στην Αλβανία και στη Λιβή. Αλήθεια, το ψευδώνυμό σου έγινε τώρα επίκαιρο... Ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια, Γαθόβια, και χαιρω που είναι τόσο ευχαριστημένη από την έφεστίνη μου...

Ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια, Γαθόβια, και χαιρω που είναι τόσο ευχαριστημένη από την έφεστίνη μου... Κι' από τι δικά σου τέσσαρα γράμματα, Μορφία, το νεώτερο είναι από 19 Ιανουαρίου...

Ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια, Πρόμαχο της Έλευθερίας... Κι' έχω ελπίσω, με τη βοήθειά σας, να τα βγάλω πέρα στις δύσκολες αυτές περιστάσεις...

Αν κανείς έχει όρατο σώμα αλλά κακή ψυχή, έχει καλό πλοίο άλλα κακό κυβερνήτη... Διάβολάκι

«Γαριμώσ στην πατρίδα», «Μία νόχτα στο καταφύγιο», «Κέρκυρα», «Απο χαιρετισμοί», «Σκόρπιες Ρύθμας», «Σκέρ-πια Μ. Μυστικά», «Η πατρίς μασ καλέσει»...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ναυτοπούλα, κ. (ΚΠ). Κοσμοκράτωρ, ά. (ΠΝ). Φουστα-νέλλα, κ. (ΑΧ). Ένδοξος Έρωτας, ά. (ΒΑ). Στέφανος Νίκης, ά. (ΑΒ). Εύχο-γάνα, ά. (ΓΒ). Σπυρίδων, κ. (Γ)

Η Διάπλωση άπαιξέζεται τος φίλος

της: Φερόλιασ (αυτό, καθώς θα είδαε, σοφ ενέκρινα χαιρω πολύ που παίχνεις και στην κίνηση, και να μην έχωε καμ-μια δειλία γιατί γράφεις πολύ καλά... Ήσυχικό σπίτικι

ΕΙΣ ΔΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ ΕΛΑΒΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, ΘΑΠΑΝΤΗΜΟ ΣΤΟ ΕΡΧΟ-ΜΕΝΟ.

ΟΝΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΚΤΙΑ τοφ 2900 Διαγωνισμοφ Αρίων, ΛΕ ΛΟΣΙΣ ΤΟΦ ΑΠΟΛΥΤΩΝ ΤΟΥΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟ ΜΕ-ΤΕΙ ΤΗΣ 8 Απριλίου... 98. Δελτιόγραφος

99. Τονόχομος Παιρούσα άρχαιά πόλη, Κάτω τόν τόνο βάνει, Κι' αυτό που ψεύθοντι' όλοι, Από το γάλα, φτιάχνει. Μουδάκια

100. Τριπλοῦς Στοιχειογράφος - 'Αναγραμματισμός
Μιά πόλη παίρνω τῆς Πελοποννήσου,
Τὴν ἀποκεφαλίζω,
Τὴν ἀναγραμματίζω,
Καὶ μιὰ παλιά μας ἀνάσσα ἀντικρούω.
Τὴν ἀπ' αὐτὴν, καὶ με τὸν ἴδιον τρόπο,
Πόλη τῆς Στεριάς με σχηματίζω,
Καὶ πάλι, με τὸν ἴδιον τρόπο, ὑγρὸ
Ποῦ τρέχει μέσ' στὸ σῶμα μας ζωηρὸ.
Δεξαμένο 'Ακρατήρι.

101. Δίγημα
Δύο πράγματα σημαίνω
'Αν καὶ εἶμαι λέξη μία :
Νηοὶ κάποιου δοξασιμένο,
Τέρας στῆ Μυθολογία.
Λευλαδί τοῦ Βράχου

102-106. Μαγικὸν Γράμμα
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἑνὸς γράμματος εἰς
ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς
ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχημα-
τισθῶν ἄλλα τόσα λέξεις :

107. Ποικίλη 'Απροσκήξις
Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν
κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δευτέ-
ρον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρί-
της καὶ οὕτω καθέστη, ὅποτελοῦν ἄρ-
χαιὸν λυρικὸν ποιητὴν :

1. Μεγάλη θεά 2. Βασίλισσα τῆς
Αἰγύπτου 3. 'Αγριὸν ζῶον 4. 'Αρχαῖος
γεωγράφος 5. Χαρτεῖς ἀρχ. εὐθυμα-
γράφος 6. Κοινότατον μέταλλον 7.
Ναὸς τῶν Μουσεθίων.

Πρωτόβλη Νικολαΐδος

108. Γέφυρος

ε	ο		iv iv
ε	ο		iv iv
πα		+ 1	iv iv
ε	ο	γου	iv
ε			iv

'Ονειροπέλος τοῦ Ταυτέτου

ΛΥΣΕΙΣ
τῶν Πνευμ. 'Ασκήσεων τοῦ φύλλου 47.

578. 'Υφήλιος. (ὑφ' ἥλιος). - 579.
'Ανθη-Ξάνθη. - 580. Κλοπή-πλοκή.
- 581. Γράμματιον-Ριόν.-582. Σέ-
λευκος-λευκός=σε. Ριόν-δν=ρε. 'Ε-
λαφος-ἐλα=φας. 'Αθροισμα συλλα-
βῶν: ΣΕΡΙΦΟΣ.-583. ΣΥΡΟΣ-ΤΗ-
ΝΟΣ (ΣΥΤΟΣ, 'Υμητός, Ρήνος, 'Ο-
νος, Σηστός). - 584. Ὁδὸ τῶ ἐδ ἐν τῷ
πολλῷ, ἀλλὰ τὸ πολὺ ἐν τῷ ἐδ (οὕτω,
εφ ἐν το, πολῷ, ἀλατοπόλη, ἐν το εφ).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΜΑ' - 231]
Αγι, θερμά συλληπητήρια γιὰ τὸ τρο-
μερὸ δυστύχημα τοῦ σ' ἐπιήθε.
ΝΗΡΕΥΣ

[ΜΑ' - 232]
Ανταλλάσσω Μ. Μυστικὰ με' ἄλους-ες,
Διεύθυνάς μου : Καν Σάσαν Παπα-
δημητρίου, Μυτιλήνης 70, Ἀθήνας (8) διὰ :
Μικρὴν Παναϊάταν

[ΜΑ' - 233]
Συνεχίζοντας ἐκκαθάρσιον διαγράφομεν
Μάρκον Μπότσην. ΝΙΚΗ ΕΛΛΑΣ

[ΜΑ' - 234]
Εισπερχόμενος, χαίρετῶ ἄλους-δες κι' εὐ-
χομαί τὴν Νίκην.
Ναυάρχου Μισοῦλης

[ΜΑ' - 235]
Πρωτοπαίνοντας στῆ Διαπλασιακῆ
κίνηση; χαίρετῶ ἄλους -ες.
Κοσμοκράτωρ

[ΜΑ' - 236]
Περισκόπιο : Περιβόητο βραβεῖο ἀνα-
μένεται ἀκόμη. Ἀυτοῦταχτο : Κα-
τόχησσις εὐηννάδας!!! Ζήκαρη : δέχουσι
κραταῖαν πρότασάν μου; Σίφουνα, Σκυ-
ριανόπουλο: Περιμένο. Βοναπάτη; Στρογ-
γυλεθῆς πάντοτε;;; 'Αλκυών : Μὴν ἀ-
γροικητῆς!!! Ἰδαῖδες-Κλαδοῦλος τῆς
'Εβραδυῆς. **Διαπλασάπουλα, ἀνταλλάσσω**
τετραδιάκην - ἀλληλογραφῶ. Διεύθυνσις
(ΜΑ' 51). **ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΗΣ**

[ΜΑ' - 237]
Αλληλογραφῶ καὶ ανταλλάσσω Μ. Μυ-
στικὰ καὶ τετραδιάκην με' ἄλους-ες.
Στείλατε πρώτο. Δίδω Βασιλικὴ Νικολαΐ-
δου, Νέον Σοβλι Σερρών, **Κοσμοκράτωρ**

[ΜΑ' - 238]
Ζήκαρη : Δέχουσι τὴν ὑψηλὴν μου
προτασίαν; (ἐκ τῆς ΜΑ' 32).
Μικροῦ Καλλιτέχνης

[ΜΑ' - 239]
Ζήκαρη, Δουκὴ Καρμελία, ἀλληλογρα-
φοῦσι; Διεύθυνσις : Τάκης Σπυρόπου-
λον, Πουλοπούλου 35, Ἀθήνας.
Νυχτογράουδο

[ΜΑ' - 240]
Απόλλων τοῦ Μπελεντέρη; ἡ σοφία
σου κατάπεσε = Κόστας Τρικοῦτης.
Καρατσάκης = Ἀνδρέας Κωστόκης.
Ναυτοπούλα

[ΜΑ' - 241]
Τσαρπουχοκίνητη Φάλαγγα: μετονομά-
ζομαι ε' Ἀσουλόπουτος» εἶπαν οἱσὶς
μετονομασθῆτες «παράρτημα Περισκοπίου»!!
-Σκυριανόπουλο: ἔχομεν καί... μαντή-
λια!! **ΞΑΝΘΟΣ ΠΙΠΟΤΗΣ**

[ΜΑ' - 242]
Ζητοῦνται μέλη Διαπλασιακῆς Ἀυτοκρά-
τορίας. Ἀνταλλάσσω Μικρὰ Μεστι-
κά. Δίσις: Ζερβοπούλου, Ἀριανίου 5,
θῆναι. **'Ελλάς**

[ΜΑ' - 243]
ΛΕΓΚΟΙ ΑΕΤΟΙ ;;;;
Πότις ;;;

[ΜΑ' - 244]
ΤΣΑΡΠΟΥΧΟΚΙΝΗΤΟΣ ΦΑΛΑΓΓΕ.
Τεὐανθὸ (...ἀσουλόπουτε) Ἰππὸτα, π-
βῆκες καὶ σὸ εἶφος; μήπως εἶναι ὄπισθ
τῶν Ἱταλῶν;

[ΜΑ' - 245]
Στὰ εὐγενεῖα Διαπλασάπουλα ποδρ-
ἐνθουρασαν με' τὴν γνωριμίαν τοῦσ
στελλομεν ἑνα φιλικὸ χαίρετισμό.
Νυχτογράουδο, Ἀθηναῖος,
Διὲν Ἀριστεῖον

[ΜΑ' - 246]
Δεικέφαλε Ἀστὴ, νῦν Α. 1., Τσεργι-
ότινο Διαβολάκι, γκαί χαθῆκατε ἀπὸ
τὴν κίνηση; Ψάχνω με' τὸ φανάρι - σάν
ἄλλος ἀπογένης - νὰ σῆξ ἀνακαλόψως σῆσις
οσλίτες τῆς Διαπλασίας. **ΜΟΡΦΕΥΣ**

[ΜΑ' - 247]
Εξακολουθῶν τὴν ἀνταλλαγὴν Μ. Μυ-
στικῶν, θέλω ἀπὸ ἄλους-ες ἑνα τε-
τραδιάκι. Διεύθυνσις : κ. Φωταϊνὸν Ν.Κλα-
δάκην, Σαπφούς 8, Καλλιθέα.
Σπογγαλιεύς τοῦ Αἰγαίου

[ΜΑ' - 248]
ΤΣΑΡΠΟΥΧΟΚΙΝΗΤΟΣ ΦΑΛΑΓΓΕ: -'Ε-
θνικὸν Ἰδαῖδες (Κλαδοῦλα...) Γιατί
ἐκτός συλλόγων; φοβῶσαι τὰς συνεσπίας,
Ἐσχὸς τὸ εἶφος τοῦ Ἀσουλόπουτου (!)
Ἰππύτου;

[ΜΑ' - 249]
Ολυμπιονίκη, δική σου ἢ (146) ἀγγε-
λία; Ἀπίστευτο!
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' - 250]
Προσοχή!! Στὸν διαγωνισμό (ΜΑ' - 22)
δ φηφιζῶν δεξὶ καὶ φηφιζόμενος!..
Τούτεστιν: Ἰδαῖδες, πότεσε τάλλλητρο.
'Αλιὴς Μύρας - Νηρέος

[ΜΑ' - 251]
Τσαρπουχοκίνητη Φάλαγγα... εὐχῶν εὐ-
χαριστήρια. - Ἰδαῖδας [καὶ Σία. Θυ-
μάστε... Τριτάτικα;! **ΝΗΡΕΥΣ**

[ΜΑ' - 252]
Παραϊτούμεθα ἀπὸ τὸ σῦλλογο «Λαί-
ποντα Ἀστέρια».
Μισοῦλη, Πίστις-Πατρίς

[ΜΑ' - 253]
Επανερχόμεθα στὴν κίνηση διὰ νέα δράση
καὶ με' νέα φασόννια.
'Ενδοξος Ἰακρος (πρῶτον Ἐρραλ Φλὸν)
Στέφανος Νίκης

[ΜΑ' - 254]
Διαπλασάπουλα -ες; δ ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΥΣ
τοῦ Αἰγαίου καὶ δ ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΑΝ-
ΤΙΠΛΟΙΑΡΧΟΣ κατέρχονται, με' πλήρη
κεκαθῆσιν διὰ τὴν ὀποστήριξίν σας, εἰς
τὸ δημοφίλημα **'Αλκὴ-Μύρα-Νηρέος**

[ΜΑ' - 255]
Κατερχόμενος στὸ Ἀημοφίλημα τῶν
'Αλκὴ-Μύρα-Νηρέος [ΜΑ-22], πε-
ριμένο **θερμὴ ὀποστήριξη** ἀπὸ ἑὰ τὰ
Διαπλασάπουλα. **ΣΙΦΟΥΝΑΣ**

[ΜΑ' - 256]
Πρωτοπαίνοντας στὸ Διαπλασάκομο
χαίρετῶ ἄλους-ες καὶ ἰδιαίτερως
σῦλλογο «ΝΙΚΗ ΕΛΛΑΣ».
'Εθνικὸς Παλιῶς

[ΜΑ' - 257]
Διαπλασάπουλα, θελῶ πλήρη οὐδετέρη-
τητα καὶ δὲν θέλω νὰ με' ἀποκαλό-
ψατε. **Λουδοβίκος**

[ΜΑ' - 258]
ΛΕΓΚΟΙ ΑΕΤΟΙ ;;; ;;;
[ΜΑ' - 259]

[ΜΑ' - 260]
Επειὶ μερικὰ Διαπλασάπουλα μᾶς ἀ-
πεψήσαν εἰς θὰ μᾶς (ἀκουσι καὶ φρι-
ξὸ, Διαπλασάκομοι!) ἀποκαλόψουν, δηλώ-
νομ ἐπισημῶς, εἰς ὁδομαῖς ἀνδιὰφερ-
μαθὶ δὲ ἀποκαλύψεις,
Βασίλχος Ναυτάκη, Μελαχροινὸ
Μητριάκη, Ἀνοικτίκινο Λουδοβί,
Παυλὸν τῆς «ΝΙΚΗΣ-ΕΛΛΑΔΟΣ»
Πρὸς γνώσιν καὶ συμμόρφωσιν τοῦ
σῦλλογου **Ματσοζελέτου καὶ τῆς κοστω-
διάς σου.**

[ΜΑ' - 260]
Ζήκαρη, «Νίκη-Ἑλλάς» καὶ τοιοῦτοι:
Νομίζω πὸς ἢ καλύτερη ἀπάντησις
στὶς συκοφαντίας εἶναι ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἀ-
διαφορία. **Ταυρομάχος**

[ΜΑ' - 261]
Πίστις-Πατρίς, Ἐγὼ, Βοσκαροῦ, χάρη-
κα γιὰ τὴν γνωριμίαν σας. Περιμένο
τετραδιάκην σας. **'Εντελβίτς**

[ΜΑ' - 262]
Ομοιοφροσῆτα !! Εἰσέρχεται στὴν κί-
νησιν ἡ τιμημένη **Σιφοδόχη**, γιὰ
νὰ πατάξῃ διερρηφάνως.

[ΜΑ' - 263]
Μπόταρη, Ἀηθρονί τῆς Τήνου, εὐ-
κόλα χάρις στὸ πρόγραμμά τῶν Ἐ-
φητηρχῶν. Συγχάρητῆρα σά; ;
Ροδοπέταλα

[ΜΑ' - 264]
Δημήτριος Παμιανος ἐπικαινονεῖ εὐχα-
ρίστως με' «Ψυχικιώτη» - «Ψυχικιώ-
τισσα» **ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ**
(Κοινὴ διεύθυνσις, ἢ δική μου; Ἑλένην
Στεφανίδη, Ξενοκράτους 21).